

SUPER MISSVS EST

terram: pntē ego de ore sc̄ti euangelistæ sup̄flū distinuerit
verbū: p̄t̄m̄ in facta historia v̄b̄r Nō puto. Plena op̄e
funt oia superius mysteria: ac cœlesti singula dulcedine re
dūdantia: s̄ t̄ diligēt̄ habēat inspectore: q̄ nouerit fuge
re mel petra: oleum de falso durissimo. Nēpe ī illa dīc
Iob. 3. stillarū mōtes dulcedine: & colles fluxerū lac & mel. Qm̄
Iob. 4. roratibus calis desup̄: nubibusq; p̄uictibus iustū apta est
terra lēta germinis saluatorē: qm̄ dno dñe beniguitatem
psal. 84. & terra nostra reddente fructum suū. Sup̄ illum mōte mō
tū mōte coagulatū & pingue mia & ueritas obuiauerūt
sibi: iustitia & pax osculata sunt. Illo quoq; in rēpōte un⁹
iste inter ceteros mōtes nō modic⁹ dñis hic uidelet euā
gelista dū desiderat⁹ nobis nostra salutis ex ordīnū s̄i
mellifluo cōmēdauit eloquio: ueluti perstante austro atq;
ē uicino sole radiate iustitia: qd̄ ex co sp̄italia fluxerunt
psal. 14. aromata. Vt̄inā & nūc deus emittat uerbū suū: & b̄quefa
ciat ea nobis: perfet sp̄us cius: & fāt̄ nobis intelligibilia
uerba euangelica: siant in cordib⁹ nostris desiderabilia
sup̄ aurū & lapidē p̄ciosum multū: siant & dulciora super
mel & fauum. Ait itaq; M̄issus est angelus Gabr̄iel à
deo nō arbitror h̄ic angelū de minorib⁹ esse: q̄ qualibet
ex causa crebra soleant ad terras fungi legatiōe. Qd̄ & ex
ei⁹ noī palā intelligi daf̄ qd̄ interpretatū fortitudo dei di
citur: & q̄ nō ab alio aliquo forte excellēt̄ se ut affo
let sp̄u: sed ab īpo deo miti phib̄o. Propter hoc ergo po
stū est à deo: quē idē dīctū est à deo: cuī uel beatorum
spiritū suū deus antequā uirgīni renelasse putet cōfūlū,
excepto dītaxat archāgelo Gabr̄iel qui utiq; tate inter
suos suēnēt̄ potuerit excellēt̄: ut tali & noī dign⁹ ha
beret & nūcio. Nec discordat nomē a nūcio. B Dei
ip̄e uirtutē ch̄ristū quē melius nūciare decebat: quām
hunc: quē simile nomen honorat. Nam qd̄ est aliud fortis
tudo quām uirtus: Nō aut dedecēs: aut incōgruū uideaf
dām & nūciū communī censeri uocabulo: cum simili in
utroq; appellationis: non sit in utruq; simili causa. Alī
ter quippe ch̄ristus fortitudo uel uirt̄⁹ dei dic̄it: aliter an
gelus. Angelus enim tamū nūciat̄: ch̄ristus autē etiā
substat̄. Christus dei uirtus & dic̄it: q̄ forti armato
q̄ suū atrium in pace custodire solebat: fortior superue
nient, sp̄sum suo brachio debellanit, & sic ei uafa captiu
tatis potenter eripit. Angelus uero fortitudo dei appell
atus estuel q̄ huicmodi meruerit prerogatiā offici
quo eiusdem nūciaret aduentum uirtutis: uel quia uir
ginem natura pauidam: simplicem: uer secundam: de mira
culi nouitiae ne expausceret confortare debebat. Qd̄ &
fecit: Ne timeas, inquietus, Maria inuenisti gratiam apud
deum. Sed & ip̄ius sp̄sum hominem utiq; nūbiliorum
humilium ac timoratum: nō irrationabiliter forstā idem
angelus confortas creditur: quām tuncab euange
listā non nominetur. Joseph, inquit fili Dauid: ne timeas
accipere mariam cōiugem tuam. Conuinciter itaq; ga
briel ad hoc opus eligitur: imo quia tale illi negotium
iniungitur: recte talī nomine designatur. M̄issus est ergo
angelus Gabr̄iel à deo: quoq; In ciuitatem galileam cui nō
men nazareth. Videamus si ut ait Natanael: à Nazareth
potest aliquid bonū esse. Nazareth interpretatur hos. Vi
detur autem mihi quoddam semen fusse diuinū cogni
tionis tanquam in celo factū in terras, alluciōnes &
promissōes facta cœlitus ad patres Abrahā sc̄ilicet Isaac
Esaie. 1. & Jacob. De quo semine scriptum est. Nisi dominus fa
baoth reliquit semib⁹ semen: sicut sodoma fuimus: &
quaī Gomora similes essemus. Floruit autē hoc semen: in
mirabilibus quoq; ostensa sunt in exitu Israēl de Egypto
in figuris & enigmatis per totū iter in desertō usq; in
terrā promissionis: & cīncēps in iusionib⁹ & iaticō
m̄s propheta uā in ordinatione quoq; regni ac sacerdo
tū usq; ad ch̄ristum. Ch̄ristus autem huius seminis & ho
riū horū nō immerit fructū esse intelligit: dicēte Dauid
psal. 84. Dñs dab̄it benignitatem: & terra nostra dabit fructū suū.
Et iterū. De fructū uenitris tui ponam super sedem tuā. In
nazareth ergo nūciatur ch̄ristus nasciturus: quia in flore

HOMILIA I

speratur fructū processū. Sed p̄deū fructū hos dec̄
dit: quia ueritāte apparente in carne figura pertransit.
Vnde & Nazareth ciuitas galileæ dicitur: id est transmigra
tions: quia nascēt̄ christo oia illa transierunt quae supe
rias enumerauit: quae uitait apostolis: in figura contingit. Cori. 10
bant illis. Hos ergo flores & nos quāiam fructū tenem⁹
pertinēt̄ uideamus: & dñs adhuc florere uidebantur: trā
stūti p̄uidebant. Vnde dāuid: Mane sicut herba transeat Psal. 89.
mane florat & transeat: uesperū decidat, indiret & arc
eat. Vespere eternū: id est quād uenit plenūdo tempore Gal. 4.
ris in quo misit deus unigenitū suum factū ex mul
ter: factū sub legē: dicente ipso. Ecce noua facio, omnia uē Esaie. 43
terā transierunt & disperauerunt: quād in nouitāte succre
scēt̄ suētū flores decidunt & arescūt̄. Vnde rursus scri
ptum est. Fœnum aruit & flos decidit: uerbi autem dñi
manet in eternū. Credo nō ambigis quām uerbū fructū
fit: uerbi autē christus est. Bonus itaq; fructus christus
q̄ manet in eternū. Sed ubi est fœnum q̄? aruit: ubi est flos
qui decidiit: Propheta respōdeat. Omnis caro fœnum: & psal. 75.
ois gloria eius tanquā flos fœni. Si omnis caro fœnum:
ergo carnalis ille populus iudeorum fœnum fuit. An nō
fœnum aruit: dū idem populus ab omni spiritu pingue
dine uacuus: siccæ literæ adhēsit. An non etiam flos deci
dit: quando gloriatio quā habebant in lege non reman
sitr. Si flos nō decidit: ubi ergo regnum: ubi factotū:
ubi prophete: ubi templū: ubi deniq; magna illa de
quibus gloriari solebant & dicere: quanta audiuimus &
cognovimus ca: & patres nostri narrauerunt nobis. Et ite
rū. Quanta mandauit patrib⁹ nostris nota: facere ea filii
suis. Et hec dicta sunt pro eo qd̄ positum est: in nazareth
ciuitatem galileæ. In illam ergo ciuitatem missus est an
gelus gabriel à deo. Ad quem? Ad uirgīnem desponsatā
utro: cui nomen erat Joseph. B Que est hēc uirgo:
tam uenerabilis ut salutēr ab angelō: tam humilis: ut de
sponsata sit fabro: Pulchra permixtio uirginitatis & hu
milis: nec mediocriter placet deo illa anima in qua &
humilitas commēdat uirginitatem: & uirginitas exornat
humilitatē. Sed quāta putas ueneratiōe causa est: in qua
humilitatē exaltat seccūditas: & partus cōsecrat uirginita
tē. Audis uirgīnē: audis humilē: si nō pōt̄ uirginatē hu
milis: imitare humilitatem uirginis. Laudabilis uirtus uir
ginis: sed magis necessaria humilitas. Illa cōsulit̄: ista p̄
cipit. Ad illā uirtutis: ad istā cogeri. De illa dīc̄it. Qui
potest capere capiat: de ista dīc̄it. Nisi q̄ officia sicut par
vulus iste: non intrabit in regnum calorū. Illa ergo remunīc̄it Matt. 19.
ratur: ista exigit. C Potes demī p̄sime uirginitate salua Matt. 18.
ris in humilitate non potes. Potest inquā placere humili
tas q̄ uirginitatē deplorat amissam: sine humilitate autem
audeo dicere: nec uirginitas Marie placuerit. Sup̄ quem,
inq̄t̄: responset sp̄us meus: nisi sup̄ humilē & certa. Sup̄
humile dixit: nō sup̄ uirgīnē. Si ḡl̄ maria humilis non
est: sup̄ eā sp̄us nō requeiſit̄. Si sup̄ eā non requeiſit̄
sc̄ne impignafet. Quō em de ipso sicut ipso conciperet
Paret itaq; quia ut de sp̄u cōciperet: sicut ip̄a phib̄.
Respxit humilitate ancillæ sue sūt̄: potius quā uirgin
itatē. Et si placuit ex uirginitate: tāmē ex humilitate conce
pit. Vnde cōstāt̄ quia etiā ut placet uirginitas: humilitas
p̄cūlubio fecit. Quid dīc̄it uirgo superbe? Maria uirgī
nē se oblita: gloriā de humilitate: & tu negligendo humi
litatē blandit̄ tibi de uirginitate. Respxit ait illa: hū
litatē ancillæ sue. Que illa: Virgo utiq; sancta: uirgo so
bra: uirgo deuota. Nunquid tu castior illa: Nunquid de
uotior: Aut nunquid tua forte pudicitia gratiōe castitatis
Marie: ut tu sc̄ilicet sine humilitate placere sufficias ex
tua: quod illa non potuit ex sua. Deniq; quanto honora
bilior es ex singulariū munere castitatis: tanto tibi tu ma
iorem iniuriam facis: p̄ eius in te decorum sedes permi
xtione superbie. Alioquin expedit tibi uirginem nō effe
quiā de uirginitate insolescet. Nō omnium quidem est
uirginitas: multo tamē pānciorum est cum uirginitate
humilitas. Si igitur uirginitatem in Maria non potes nisi
mirari.